

فینۆمینۆلۆژی شیعری کوردی

(ده لاقه یه کی دیارده ناسانه بۆ سه ر شیعری سی شاعیری نوێخواز:
گۆران، سواره و عه بدوئلا گولابی)

شاهۆ حوسینی
(ئه لمانیا)

بوون، واته حه ول دراوه له پرسی تیشک خستن و پیداکری کردن له سیماکانی وینا، خه یالی شاعیرانه و زمان له شیعری شاعیراندا، توانایی داهێنان و نوێکاری له سیمای خه یال و زمان، جوانیه کانی شیعری شاعیران ده ربخړیت. پرسیارگه لیکری گرینگ که له م ناوه دا دینه ئاراهه بریتین له: وینا و خه یال، یان ئیماژ له شیعری شاعیراندا چ ده ور و نه خشیک ده گێرین؟ ده رخه ر و پاگه یه نه ری چ دیارده یه کن؟ چ دیارده یه ک له ئیماژ و خه یالدا شاعیر ده گه یه نیته ترۆپیک؟ ده ور و نه خشی ئیماژ له شاعیردا بنه په تیه، پاستیه که ی چوارچۆیه یه که که له ودا په وتی زهینی مرۆف و ئه زمونه کانی مرۆف وه ک لیکه وته ی پێوه ندی مرۆف ده گه ل ژینگه ده رده که ون، به هه ر پێژه یه ک ئه و ئیماژانه (چوارچۆیه یانه) لۆکالیتز بن، پێوه ندی زیاتریان ده گه ل ژینگه و سروشتی ژیا نی شاعیر هه بیته و زایه له ی ژینگه ی کۆمه لایه تی شاعیر بیته، ئه وه شاعیر

بیگومان به شی هه ره زۆری ئه و ده قانه ی له مه ر شروقه و په خنه ی شیعری کوردی نووسراون، یان شروقه و په خنه ی پیکهاته خوازانه بوون، به پیداکری له سه ر زمان به مه به ستی ده رخستنی ئه و پێوه ندیه ده روونیه ی که له پرسی ئه و، ماناکان ده رده که ون (هه رچه نده زۆر که متر که لک له په وشتناسی شروقه ی دیسکۆرسی فووکۆ، یان شروقه ی په خنه گرانه ی دیسکۆرسی فرکلاف وه رگیراون)، واته حه ول ده دریت له پرسی شروقه ی پیکهاته ی شیعری شاعیران، ماناگه لیکری جیاواز و پیکهاته گه لیکری مانایی له شاعیردا ده ربخړیت، به کورتی زۆتر حه ول دراوه له ده لاقه ی پیکهاته خوازیدا به ده رخستنی ئه و که ره سه ته زمانی و وینایانه ی که وه ک مؤسیقای ده روونی و ده ره وه، هه ست و عاتیفه، شیوه ی گێرانه وه، دژوازه ییه کان، نه زمی ده روونی و ئه و ته ناسوبانه ی که لکیان لێ وه رگیراوه مانای شاعر ده ربخړیت، یان ئه وه که شروقه و په خنه ی جوانیناسانه

گوران

له ویناکانی شیعری هر شاعیریک وهک بهردهنگی هستی، پیوسته له چوارچیوهی فینۆمینۆلۆژییدا ئەزمون بکەین. به کورتی فینۆمینۆلۆژی شاعر بانگهشیه که بۆ گه پانه وه بۆ ئەزمونی ژیانی زهینی و دهروونی شاعیر و شیوازی دهرکهوتنی ئەو له شاعیردا. دیاره گریگترین که رهستهی نه خشانندی سروشت و ژینگه له شاعیردا زمانه، ئەرکی زمان له شاعیردا دهرخستنی خواستیکی واقعییه که ناشی بگوتری. زمان سروشت و ژینگه له ناو شاعیردا وهک بهستین دهرپۆنیتیه وه، لیره شدا کارکرد و دهوری ژینگه هر تۆبژیکتیفه و بهستینی دهرکهوتنی شاعیر وهک سۆبژهیه.

ده لاقهیهک به رهو فینۆمینۆلۆژی

له وه دهچیت که چه مکی فینۆمینۆلۆژی بۆ لامبیرت بگه پیتیه وه وهک ئاماژه بۆ پوانگهی پوآله تی ئەو، به باوهپی لامبیرت پیوسته له پیتی پوآله ت و تۆبژه کانه وه دزه بکریته ناو دهروون، ناوه روکی شاراوهی ژیرین و شوناس دهربخریت. لامبیرت له سه ره ئەم باوه په بوو که پوآله ت،

زیاتر له سۆبژهیهک، خولقیته ریکی سه ره بخۆ و بکه ریکی ناسکار نزیک ده بیته وه. شاعیر له شاعیره کانییدا زیاتر ئیستایی و ئیره یی ده بیته، واته شاعیر په سه نتر ده بیته مندالی سه رده م و ژینگهی ژیانی.

ئه وهی که به داخه وه په نگه تا هه نوو که ش تیشکی نه خرابیتته سه ر، یان زۆر به ده گمه ن باسی لیوه کرابیت، پیوه ندی ژینگه له گه ل ناگایی و فامی شاعیره، واته کارتیکه ریبه کانی ژینگهی سروشتی و ژینگهی ژیانی شاعیر له سه ر فام، تیگه یشتووی شاعیر و په نگدانه وهی ئەم ژینگه یه له شیعری شاعیردا یه، واته ئەزمونی زهینی شاعیر به ره مکی پیوه ندی تۆرگانیکی شاعیر له گه ل ژینگهی ژیانی بیت، به پوونی شاعیر له کوپی زمان، زه مان و بوونی کۆمه لگه دایه، به کورتی تیشک خستنه سه ر ئەم دیارده یه که شاعیر له فام و تیگه یشتندا چه نئ مندالی ئیستا و ئیره یه، واته جوړی پیوه ندی شاعیر له گه ل دهرکه وته کانی ژینگهی ژیانی پوآله تی و زهینی له لایه ک و له لایه کی تر جوړی په نگدانه وهی ئەم ژینگه یه له شیعری شاعیردا.

ده شی بگوتری له ده لاقه ی فینۆمینۆلۆژی پرا وینای شیعری و زمان وهک ئامیری خولقاندنی وینا و بهستینی تیدا خولقانی وینا زایه له ی ئەزمونه کانی شاعیر، ته نگزه ی ژیانی زهینی و پوآله تی شاعیر و گوشاره کانی زهینی شاعیره له پیوه ندی پاسته وخۆ له گه ل ژینگه و سروشتی ژیانی کۆمه لایه تی، کولتوری، جوگرافیایی و سیاسی. شاعیر له پیتی وینای شیعری ژیا ن و بوون، به م ته نگزانه و که لکه لانه ده به خشیت، که واته وینای شیعری له شیعری شاعیردا، دهرکهوتنی ناگایی، ئەزمونی زهینی و فامی شاعیره، هر بۆیه ش بۆ تیگه یشتن

سواره

شيعره كانيدا عه وداڻ و هه لوه داي توخم و ويناى
 ده ركه كى نييه و لانى كه م هول نادات ويناى
 سواو و داهيتراو دووپات و چه نديپات بكاتوه،
 نه ميه كه واده كات كاتى پووبه پووى گوران
 رابوه ستى له گه ل شاعيريكي نوئ پووبه پوو بيت،
 هه ست ناكه يت پيشتر ديتوته، خوئندوتوه و
 چه نديپاته نييه بوئ.

**فينومينو لوزى شيعرى سواره
 (خه وه به ردينه وه ك نمونه)**

كه لك وه رگرتن له شيوازي توئنه وهى
 ده ركه وته ناسانه، واته ميتوئدى ده ركه وته ناسى،
 به ماناي شروقهى ده ركه وته كانه، نه م جورى
 كه له كات و ژينگه يه كى تايبه تدا له لايه ن
 مروقه كانه وه ده ركه ده كرين و فام ده كرين.
 راستيه كهى شيوازي ده ركه وته ناسى هه وليكه
 بو تيشك خستنه سه ر پيكتاهى ناگايى،
 چوارچيوه ي مانا و شروقهى ژينگه ي ژيان و
 چاخى ژيانى مروف وه ك ناگايى و فامى مروف
 له رپى هه لسوكه وت، پيوهندي راسته وخو و

بو شاخى بهرز، خانووى تازه، دنياى جوان
 نه پوئيشتم به نه سپايى، كش و مات،
 لاشه سست و دل كه يلى تاسه و ناوات!
 له پر، نازانم چون سه رم هه لپرى
 به رانبه رم به ژنى ده ركه وت وه ك پهرى!
 له گه ل نه وهى له عاباوه ئالا بوو،
 له ديمه نى شيرينى ناشكرا بوو،
 بالابه رز و بچكوله پئ و ئيسكارپين
 گوره وى و پووز: سفت و سپى و ناو ريشمين!
 نه پوئيم و دزه ي نيگام جار جار يك،
 له ژير عاباى ره شا نه يدى نازداريك:
 به ره وتى كه و، له نجه ي تاوس و قومرى
 گورج گورج، جوان جوان نه مات و جاده ي نه پرى
 مابووى بگاته عاستم چه ن هه نكاوئ،
 درزئ كه وته په چه و ديم نيگاي چاوئ،
 ده ست و په نجه و مه چه كيك و نيگايه ك
 چى بنووسم؟ خوايه هيئى ئينشايه ك!
 قول و مه چه ك ساف و سپى وه ك شووشه،
 سه ربه نجه كان ياقووتيك بوون به ورشه،
 بيئنه سه ر چاو: چاو يك، بلئيم چ چاو يك؟
 كانى سيحر، ده رياى عيشوه، گيژداو يك،
 كه وا كه وته به ر شه پولى هه ستى من،
 له و پوژه وه هه ر نوم نه بئ به ره و بن!

گوران له شيعرى پاييز پاييز، هه ورى
 پاييز و گولى خويناوى و... تاد، ده روه ستى
 و په سانته كوردانه ي خوى هه م له فوئمدا
 و هه م زه يندا نيشان ده دات، گوران هه چ كات
 له شيعردا هول نادات خو له ده روونى ناگا
 و نابه ناگاي كوردانه ي بدزئته وه، سه ركو تيان
 بكات، گوران بو شيعر و بو كورد شاعيره
 و كورد و كوردستان وه ك جيهانتيكى زه ينى
 له شيعره كانيدا قه لبه زه ده دات. گوران له

تیکه لاری له گه ل جیهانی عینی. بیگومان شیعر
 ده رکه و ته و دیارده یه کی زهینی و ده روونی
 مرؤفه که له چوارچپوهی وشه دا دهرده که ویت،
 ده شی بگوترئ که شیعر چوارچپوهیه که که
 له ه ناوی خویدا فۆرمیک فام، ناگایی و
 تیگه یشتوویی وهک حه قیقه ت پی گه یاندوه و
 له پئی فینۆمینۆلۆژیدا حه ول ده دریت چۆنیه تی
 بهر مه هاتنی ئه م حه قیقه ته و دهرکه و تنی ئه م
 حه قیقه ته تیشکی بخریته سه ر.

بناغه و بنه مای ئه م شیوازه له شرؤفه ی شیعر دا
 ئه مه یه که هر که فام، یان ئه زموونیک مریی
 له بنه رته دا به مانای ناگایی له و ئه زموونی دیارده،
 یان دهرکه و ته یه که، واته ناگایی و فامی مرؤف
 هه موو کات له ئۆبژه یه کرا سه رچاوه ی گرتوه،
 بۆ وینه ئه گه ر من ده بینم هۆکاره که ی ئه مه یه
 که دره ختیگ، چیا یه ک، مانگیگ، ئه ستیره یه ک
 له دهره وه ی چاوه کانی من بوونیان هه یه، ئه و جا
 من بواری دیتنیان په ی داده که م، له شیعریشدا
 هر به م شیوه یه که خه یالی شاعیریک، یان
 بهر هه می پیوه ندی راسته و خۆی شاعیر و ئه زموونی
 راسته و خۆ و دهستی یه که می شاعیریکه له گه ل
 ئۆبژه یه ک له دهره وه ی جیهانی زهینی شاعیر، یان
 ئه وه که شاعیر ئه زموونی شاعیریکیتر دووپات
 ده کاته وه.

دوو چه مکی سه ره کی که چوارچپوهیه پیگه یاندنی
 فام و تیگه یشتووی سواره «خه و» و «بهرد» یه یه،
 شاعیر له پئی لیکه لاندنی ئه م دوو چه مکه،
 حه قیقه تیگ وهک دیارده یه کی کۆمه لایه تی، سیاسی و
 کولتووری ده خولقینیت، به لام سواره بۆ بینا کردنی
 ئه م حه قیقه ته که لک له که ره سه ته گه لیک کولتووری
 ناو کۆمه لگه وه رده گریت، دیارده گه لیکه یه سه نه
 کورده واری که هه موو ده ست به دهستی یه ک ده دن
 و وینایه ک ده خولقینن:

له چه شنی گه رووی که و
 که وی دۆمی یه خسیری زیندانی داری
 پری سه وزه به سه ته ی خرؤشانی باری
 ته ره ی باوه شی تاسه باری بناری
 شه پۆلی له گوین خوینی شه رمی کچانه
 له سه ر پوومه تی ماتى بووکی په زاسووک
 به تینی بتاوینی پوانینی زاوا
 گه رمتر له پرشنگی تاوی به هاری
 وه کوو نه رمه هه نکاوی لاری به ره و ژوان
 له جی ژوانی زیندوو به گیانی کچی جوان
 وه کوو گه رمه یای قه شه ی دهستی تاراو
 له بژوینی ده ریای بلوورینی به روئ
 به خو پ خۆ به دیواری کپوا ئه دا ناو
 له گه ل گاشه به ردا سه ر ئه سوئ سه ر ئه سوئ.

کچی نوور قه تیزی ده سی دیوی کپوه
 له ئه نکو سه ته چاوی دلای خپوی کپوا
 به ره و ده ر، به ره و شاری ده ریا به رپوه .
 گه رووی ویشک و چاوی سه پی چاوه کانی
 ده رووی پوونی ناوه
 به فانتوسی ئه ستیره به رچاوی پوونه
 له به رپئی حه ریری که وه ی سیوه ره
 به پۆی مانگه شه و چندراوه .

ئه لئی بورجی خاپووری میژووی له میژین
 له درزی هه زار خشتی پۆژ و شه وانی
 دلۆپه ی چپه ی پۆلی په ریانی دادا
 ئه لئی پیگه نینی کچی سه رگوریشته ی قه دیمی
 له ئه ندامی تاپۆی وه کوو بوومه لیلی
 سنووری شه وی دوینی ئه و پۆی به یانی
 په چه ی قورسی نسیانی ئینسانی لادا

ئه لئی دهنگی شمشاله په شمالی دۆلی درپوه
 شه مالی دهره ی دووره شاری

پشوووی پر له عهتری به هاری کچی کورد
 به بلویری شووشی گه رووی زهر د و نۆلی
 له زه نویری زیوی ناژنی سای زرینگانه وهی شه و
 به خوږ زه مزه مهی هه لپریوه
 به ئیجازی ئه نگوستی پاکی موحه ممه د
 شه تی نوور به پرووی مانگی عه رزا کشاوه
 ترووسکای برووسکای شه وی دهم به هاری به هه وره
 له سه ر عاسمانی زه وی پاخوشاوه .

له هه ر گاز و پریازی و گازی ناوی ئه گاتی
 نیازی هه زاران گه زیزه ی به نازی وه دی دئ
 ئه بووژیته وه داری چاکی به ودمی هه ناسه ی
 شنه ی نه رمه لاوینی دهم بای ئه خاتی .

ئه لئین تاجی زمووتی دوورگی له سه ر ناوه ده ریا
 هه تا چاوه ته رکا، شه پۆله، شه پۆله
 له بوونا له چوونا

به ئاهه نکه سه ره بندی بزوینی خووشی
 له بهر خوهره تاوا ئه لئیی سینگی ژینه ئه هاژئ
 ئه لئیی: هانی هه ستانه ده نگی خرۆشی
 سه روودی خوناوه ی به هاره له گویمه
 له هه ر شیوه جۆبارئ هه ر ده شته چۆمئ
 له دلمایه بره وی به رینی به ده ریا گه یشتن
 له تاریکه تاراوگه که م وا به سه ر چوو
 زه مانی ته ریکیم

ئیتیر خیر و خووشی له پیمه

ئه مه سیکانسی یه که می شیعه ره که یه، سواره
 سه ره تا له پرسی گێرانه وه ی ده رکه وته سه رووشتی و
 کولتوورییه کانی کوردستان سه ول ده دات به ستینئیکی
 له باری عه ینی بۆ تیپه رین له دیاره ده کان بره خستینئیت .
 سواره له م سیکانسه دا به گێرانه وه یه کی پۆمانسیانه
 ده ست پئ ده کات تا خوینهر گوئ له درێژه ی
 گێرانه وه که بگریت و بتوانیت له سیکانسی دوا بیدا
 هه قیقه ت و مه به ستی خوئی به گوئی خوینهر دا

بچه پینئیت . سواره هه رچه ند سه سه رت له شیعه ره که یه
 قه لبه زه ده دات، به لام پروای رابوردوویه کی کۆن نییه
 و له رابوردوودا قه تیس نه ماوه ته وه، ته نانه ت له برئ
 شویندا که په نا بۆ دیاره ده میژووویه کانیش ده بات
 بۆ خزمه ت به پوونکردنه وه ی دۆخی ئیستایه، بۆیه
 سواره له خه وه به ردینه دا شاعیری «ئیره» و
 «ئیستا» یه .

سیکانسی دووم به م شیوه یه ده ست پئ ده کات:
 وه هایه:

که کانی به هیوا
 به هارانه لووزه و ئه به ستن به ره و شاری ده ریا
 به لام داخی جه رگم له گه ل هه ر به هاری
 که پانه چله کن سه وزه لانی
 له خاکینه خه ونی گرانا
 له دلما خه م و داخی ئه م ده رده سه وزه:
 که ده ردی گرانی هه موو پریواری وه نه وزه .

له بهر نووری خوړا
 گه لئ کویره کانی شه وارهن
 زنه ی دهم به هاواری هاری درۆزن هه زارن
 که ته سلیمی سیحر و ته لیسمی بنارن
 به بئ هه ولئ هه لدان و چارانی چارن
 به هیوان بگرمینئ هه وری به هاری
 په ها بن
 له زیندانی به ردینی غارا .

که چی، وا که وی و ده سه تمۆی ده سه ته لاتی پکه ی
 دۆل و شیون
 له بهر سامی پئ وا به زیو و ته زیون
 له گه ل گۆچی کردن گزنگی،
 چه واشهن له پیچی نزارا .

هه تا بیری تالی گراوی
 به دلما گه پاره

هتا یاد نه کهم ناوه به ورمه بهردینه کاری کراوه
 نه لیم سهد مخابن
 وه جاختی که پروگهی هه زاران نزاری شینه
 باهوئی به تاسه ن
 وه بووژینه وهی هست و هان و هه ناسه ن
 چلونه که بیژووی گراوان نه بینن
 له نیو چاوی نه و خانه دانه
 له هی چونه پیتی برپاوه؟
 نه سۆزهی بلاوینی میری، خوناوهی به هاری
 نه تووکی برای پئیواری
 له کاسی خوا، فییری پاسانی ناکه ن
 له مانا، به نامان و بریا
 په شیمانی هه رمانی ناکه ن
 وه هاگهی له شی به وگه بهردینه گاوی دراوه
 که حیالیکه، کورژن و حیلهی نه ماوه
 وه هایه که هه ر گیایه له و ده شته شینن
 له سه ر ماته می ناوه بهردینه، سه رشین و
 سه رگه رمی شینن

گه لئ گۆله له و چۆله یه خسیری خاکن
 به پرویا گه لا وه ک چه مۆله ی کلۆلی وه ریون
 گه مارۆی زه لی نۆزه، وا ته نگي پئ هه لچنیون،
 که بی دهره تی پیکه نینن به سه د به رزگی
 زه رده ماسی

لق و پۆپ و هه شگه ل
 وه ها ده ور و پشتی ته نیون
 که بی فرسه تی چاوه برکئ
 له گه ل عه رشی پاکن

هتا جوگه ناوئ به وشکی ده بینم
 نه لئی میترگی روخساری کیژیکي کال و مناله
 به کووزی ته من جارپه جوانیکي پر خه وش و
 خاله،

ته شه نداره جه رگی برینم.
 به لئ: دووره گه رمیتهی ده ریا
 به لئ: وایه کانی هه ژارن
 نه زانم
 نه وانهی که پاراوی ناون بژارن.
 نه زانم له پئگا،
 مه ترسی گه لئ ژهنگ و ژارن.
 به لام کاکه نه و گشته عه قلی خه سارن
 له ناو نه و هه موو ناوه هه ر چاوه یه ک
 باوی هه نگاوی خۆشه
 به ته نیا نه وه شاره زای کۆسپ و که ندالی پئییه
 هه وه ل مه نزلئ زئییه، ناواتی به رزی زئییه
 نه زانئ له هه لدره هانی به میزی
 له نه سکوند و چالایه هه لدان و گیزی
 په پۆی شینی سه رشانی ده ریا یه ژینی که ریزی
 نه زانئ له پئ ناکه وئ پئییه پیلاوی تاسه ی
 پیاسه ی له پئ بی
 نه وه ستان ده وه ستئ به ده ستئ
 که خاراوی ئیش و سواری سوئ بی
 له هه ر شوپئ پاماوه، داماوه، کاری ته واوه
 نه زانئ نه بی هه ر بژئ و باژوئ، تا بژی تا بمیته
 هه ناوی به هه نگاوه، نه سه ره وتنه کووله که ی
 پرووحی ناوه.

سواره که له سیکانسی یه که مدا دیارده سروشتییه کان
 له چلۆنایه تی مرۆی گری ده داته وه و نه م په وته له
 سیکانسی دووه میشدا هه ر به رده وام ده بیت، به لام له
 سیکانسی دووه مدا سواره به ده رخستنی به ره به ره ی
 مانای مه به ستی خۆی له کۆمه لگه، کات و سه رده می
 ژیانسی خۆی نه و فام و ناگاییه ی که به ره می
 که لکه له ی زهینی خۆیه تی وه ک حه قیقه ت پووده کات و
 بو خوینه ری ده خاته پوو.

خه وه بهردینه ی سواره تابلویه ک له ژینگه یه کی
 کوردانه یه، زایه له ی نۆستالۆژی و تاسه ی شاعیریکی

هه‌لدێردراو له باوه‌شی خۆشییه‌کانی مندالی و تازه لای، حوزنی مۆفیککی بێزار له گوزار، ئاوینه‌ی بالانوینی مۆفیککی سووژه، خرۆشانی سوپژیکتفیزم له شیعردا و چوارچێوه‌ی ئەزموونێکی سه‌ریه‌خۆیانه و پاسته‌قینه‌ی شاعیر نه‌ لزومنه‌ن له فۆرم چوارچێوه‌یه‌کی فۆرمالیستانه‌دا که له ئەزموونی زه‌ینی و زه‌ینیکی کوردانه‌ی سه‌ریه‌خۆیانه‌دا.

خه‌وه به‌ردینه‌ی شیعریکه‌ پڕ له ئیماژ. نه‌خشی ئیماژ له شیعری خه‌وه به‌ردینه‌دا بنه‌په‌تییه‌، پاستییه‌که‌ی چوارچێوه‌یه‌که‌ که له‌ودا په‌وتی زه‌ینی شاعیر و ئەزموونه‌کانی ئه‌و وه‌ک لیکه‌وته‌ی پێوه‌ندی سواره ده‌گه‌ڵ ژینگه‌ ده‌رده‌که‌ون، به‌ هه‌ر پێژه‌یه‌ک له‌و ئیماژانه‌ (چوارچێوه‌یانه‌) ده‌روانین لۆکالیتر ده‌بینرین، پێوه‌ندی زیاتریان ده‌گه‌ڵ ژینگه‌ و سروشتی ژبانی شاعیر هه‌یه‌ و زایه‌له‌ی ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی شاعیرن، بۆیه‌ش شاعیر له‌ فۆرمی سوپژه‌یه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وێت، خولقیته‌ریکی سه‌ریه‌خۆ و بکه‌ریکی ناسکاره‌ که مانا به‌ ژینگه‌ی خۆی ده‌به‌خشیت، لایه‌نه‌کانی وینا‌کانی ده‌ره‌کی و بێگانه‌ ده‌گه‌ڵ ژینگه‌ی خۆی نین، خۆی ئەزموونی کردوون، له‌ قالبی زه‌ینی داون و دایرپشتوون. ئەوه‌یه‌ که سواره ده‌کاته‌ شوپه‌سوارێ شیعری نوێ و به‌ مانای پاسته‌قینه‌ مۆدێرن، چون‌ خه‌وه به‌ردینه‌ ته‌نیا فۆرمیکی پووله‌تی نوێ نییه‌، به‌لکه‌ جیهانیکی زه‌ینی، ناوه‌رۆکیکی ئەزموون کرایی سه‌ریه‌خۆیانه‌ی سواره و به‌ته‌واوه‌تی لۆکالییه‌. سواره وه‌ک سوپژه‌یه‌ک ئەزموونه‌کانی خۆی سه‌ریه‌خۆیانه‌ ده‌خاته‌ قالبی شیعره‌وه‌، بۆیه‌ش شاعیریکی مۆدێرنه‌ و خه‌وه به‌ردینه‌ی شیعریکی مۆدێرنه‌، پاستییه‌که‌ی هه‌موو دیارده‌کانی ئەم شیعره‌ وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌ک له‌ خزمه‌تی سوژه‌ بوونی شاعیر دایه‌.

شیعر بۆ سواره به‌ستینێکه‌ که له‌ودا ئەزموونه‌کانی ژبان و ئەزموونی پێوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ ژینگه‌ ده‌گاته‌ ئاگایی، فام و تیگه‌یشتن وه‌ک ده‌رکه‌وته‌ (فینۆمینۆ). سواره له‌ شیعری خه‌وه‌به‌ردینه‌دا کورده‌، نه‌ به‌و مانایه‌ی که به‌ کوردی شیعری گوتوه‌، به‌لکه‌ به‌و مانایه‌ی که توخمه‌کانی وینا و خه‌یال له‌ شیعره‌کانی کوردانه‌ن، زایه‌له‌ی ژینگه‌ی سروشتی و کولتووری کوردستانه‌، مانایه‌کی که سواره له‌پێی به‌خزمه‌ت گرتنی توخمه‌ سروشتییه‌کان به‌ سروشتی ده‌به‌خشیت، مانایه‌کی کوردانه‌یه‌، سواره له‌ خه‌وه به‌ردینه‌دا سوپژه‌یه‌کی کوردییه‌.

سواره مانا له‌ که‌س وه‌رناگریت، په‌نگه‌ له‌ ژێر کارتیکه‌ری فۆرمی دابیت، به‌لام له‌ مانادا له‌ ده‌رخستنی فام وه‌ک حه‌قیقه‌ت سه‌ریه‌خۆیه‌، کوردانه‌یه‌ و کوردستانییه‌، بۆیه‌ سواره پێشه‌نگه‌ نه‌ له‌ شکاندنی فۆرمدا که له‌ سوپژه‌ بووندا، له‌ ده‌رخستنی فامی سه‌ریه‌خۆیانه‌ وه‌ک حه‌قیقه‌تیکی ته‌واو کوردانه‌. ژینگه‌ی مانایی، ئاگایی و حه‌قیقه‌ت له‌ شیعری خه‌وه‌به‌ردینه‌دا کوردستانه‌، سواره به‌ موو له‌ کوردستان ده‌رناچیت و وه‌فادار به‌ کوردستان ده‌مینیته‌وه‌. دل‌ه‌پاوکی سواره کوردستانیکی له‌ ژێر ته‌وژمی داگیرکه‌ر دایه‌، ده‌سه‌لاتی کولتووری، سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی فارس به‌سه‌ر کوردستاندا و خه‌ویکی قورس که تاکی کورد خه‌ریکه‌ له‌ کوردایه‌تی داده‌بریت.

سواره له‌ خه‌وه‌به‌ردینه‌دا دل‌ به‌ ده‌ریا «سوژه‌بوون، یاخی بوون، خۆبنیادنان و خۆپانان» ده‌به‌خشیت و به‌ره‌و په‌ها بوون، ده‌رچوون له‌ ده‌ستکرد و ده‌سته‌مۆ بوون هه‌نگاو ده‌نیت، سواره به‌ خه‌وه به‌ردینه‌ و له‌پاشان به‌ شیعری شار خۆزگه‌ و حه‌زی خۆی به‌ سوپژه‌ بوون و بێزاری له‌ ئوبژه‌ بوون، ده‌سته‌مۆبوون و ده‌سکرد بوون ده‌رده‌بریت، سواره سیمبۆلی سوژه‌ کوردییه‌،

عهبدوڻلا گولابی

سواره بڻماي شيعری مۆدیرنی کوردییه له زین و ئەگزیستێنسدا.

**فینۆمینۆلۆژی شيعری عهبدوڻلا گولابی
«هونەر» (شيعری دەنگ وەک نموونه)**

رادیکالیزه بوننی بهستینی کولتوروی، کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی کوردستان له شۆپشی چه‌کداری ٤٦-٤٧ پرا و له‌پاش شۆپشی گهلانی ئیرانیش هه‌لگیرسانه‌وه و په‌ره‌ی به‌ریالوی شه‌پری چه‌کداری چه‌ند دیارده‌ی له شيعری کوردیدا به‌دی دینیت، به‌ره‌یه‌ک شيعر ده‌که‌نه چه‌کی شۆپش و ده‌یخزیننه پال شۆپشی نه‌ته‌وه‌خوازی کوردستان له پۆژه‌لات، ئەم به‌ره‌یه زۆر به‌هێزتره و ئەده‌بی به‌رگری و به‌رخۆدان هه‌ژمونی په‌های هه‌یه، به‌ره‌به‌ره که شۆپشی چه‌کداری که‌مپه‌نگتر ده‌بیت‌وه، به‌تایبه‌تی له ده‌یه‌ی هه‌فتارا چه‌مکێکی نوێ له ئەده‌بی فارس‌پرا که وه‌ک پۆست مۆدیرن باسی لێوه‌ده‌کریت، دیته ناو ئەده‌بی کوردی له پۆژه‌لات. ئەم دوو به‌ره‌یه ته‌واو له به‌ره‌ی جیا‌وازا راده‌وه‌ستن و به‌گۆیه‌کدا ده‌چنه‌وه، به‌ره‌ی شيعری نه‌ته‌وه‌خواز ماناخوا، فۆرمخوا، مۆنۆلۆگ و گشت‌گێڕه‌وه‌یه، له‌به‌رانه‌ردا شيعری پۆست مۆدیرن ته‌واو دژ‌ه‌ی ماناخوازی، فۆرم‌شکێن، پۆلی‌فۆن، دژی گشت‌گێڕانه‌وه‌یه . له‌ناو ئەم گێژاو‌دا هونەر له‌گۆشه‌یه‌کی جیا‌واز و بێ‌ده‌نگ خه‌ریکی ئەزموونی شيعری خۆیه‌تی و خه‌ریکه ئەزموونی ناگایی و زه‌ینی خۆی داده‌پۆژیت، هونەر زایه‌له‌ی داب‌پان له په‌ره‌ی سوژه‌ی کوردی، په‌ره‌ی نیزامی مه‌عریفه‌تناسی کوردانه‌یه، هونەر پ‌ر‌دێکه به‌ره‌و سواره و جیهانی سوپ‌ر‌تیک‌تیزی کوردی له شيعردا، هونەر له‌شيعردا، به‌تایبه‌تی له کۆتا به‌ره‌میدا وه‌فاداری خۆی به‌ توخمه‌کوردستاناگانی ئیماژی شيعره‌که‌ی، سوژه‌ی کوردی و په‌سه‌نایه‌تی له‌گێڕانه‌وه‌ی واقعیی کێشه و ته‌نگ‌ژه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی

کوردیدا نیشان داوه .
 تۆزی به‌سه‌ر کتیبه‌کانی خۆمدا نیشتموم
 بئ‌کار تاکوو خالی ماگزیمۆم دانیشتموم
 ئیژم بپۆم، بپۆم، بپۆم، ،،،،،،، دانیشتموم
 من تا ئە‌به‌د به‌ خه‌لوه‌تیکێ تۆکه‌وه‌م چه‌سپاوم
 نيسکافه‌یه‌ک به‌ مه‌غریبی وه‌تاغدا ماوم
 سیگاره‌که‌م که سینگی ساته‌کانی فووداوم
 دووپاته‌یه‌ک له‌ب‌ن هه‌واله‌کانی (پووداوم)
 شاهۆ ئە‌مین به‌سه‌ر په‌وانما ده‌نێ هه‌نگاوم
 شایه‌د وه‌کوو هه‌موو که‌سی ئە‌سیری بئ‌وازیوم
 شایه‌د فه‌ق‌ته‌ منم له‌نێو وه‌تاغی ناسازیوم
 بۆ مردنم ده‌ژیم، ئە‌رێخ ئە‌رێخ! وه‌لی پارێزم
 زیندووم چه‌لێ، له‌نێو شتمه‌کی له‌یه‌ک هه‌لاوم
 میژووی گه‌نیوم منم له‌ باره‌گای خوداگاندا
 کوروش تیم‌پ‌یا به‌باوه‌شی په‌زاخاندا
 کوردایه‌تیوم گه‌نی له‌ حوَج‌ره‌دا، له‌ دووکاندا
 ئاوا منیان له‌ کفره‌وه‌ به‌گانی ئیمان دا
 ئیستا له‌ژێر تهره‌یلی هه‌ژده‌چه‌رخێ ژورم‌دام
 چا‌پ‌ز له‌حالی خۆم له‌ ده‌ردی بئ‌سنوورم‌دام
 کابووسم و له‌ پێ‌خه‌وی ته‌بی حزوورم‌دام
 خۆرم وه‌لی له‌ حه‌وزچه‌ی شکه‌ستی نوورم‌دام
 هه‌لدێنمه‌وه‌ قه‌ده‌م به‌سه‌ر جه‌نازه‌کانی کات
 خوین ده‌م‌گرێخ له‌نێو شه‌هیده‌ تازه‌کانی کات

تیپەر دەبم له کۆتره لانه وازه کانی کات
 دوور ده بمه وه له جووله یه ک ده حه ددی ئیمکاندا
 وهختی وه تاغ به چهرخ و پێچی ساعه تا ده پرمی
 کولێتره که هه وای نوێ ده لێته وه، خۆشه .
 بێدهنگییه ک هه راده که م: برۆ برۆ لێره
 جوابم ده وئ له بوونم و حه یف که خامۆشه
 ئاوا ده ب له پشت هه زار ویستی بێ گیاندا
 دهستی درێژی سیبه ری به پۆچنه دا ده خزی
 نامووسی پۆ له پێی شه وێکی تۆخ داده پزی
 ده نگم ده دم به نوینه ری وه تاغه که م بدزی!
 به لکوو ته وای بێ ئه وای هه مه له وێراندا
 هونه ر توورپه یه، بێزاره، دهسته وه ستانه و
 یاخییه، هه موو ئه و دیاردانه ی کۆمه لگه ی
 کوردستانی تا ملان ئاخیوه، هونه ر ده رخه ری
 فۆرمیک ئاگایه و مه عریفه تناسیکی په سه نه،
 ده ست بۆ ئه زموون و ئاگایه ئه زموون کراوی
 ده ره کی نابات، ئیمازی بێگانه و ده ره کی دووپات
 ناکاته وه و توخمه کانی بۆ هه موومان مه لمووس
 و ئه زموون کراون. هونه ر زایه له ی ته نگزه یه،
 چونکه به ره م و مندالی کۆمه لگه ی ته نگزه یه،
 هونه ر ئاگایه کی پاسته قینه و پێتاله، نه
 ئیده ئاله و نه کاروانکوژه . من به ئاگایه و فامی
 هونه ر ده لیم ئاگایه و فامی به تال، په نگدانه وه ی
 وێرانی کۆمه لگه یه ک، کۆمه لگه یه کی به تال له
 ئاگایه کی سه ره به خۆیانه و بێزار له ئاگایه و
 فامی بێگانه، ئه مه بێ ئاگایه و بێ فامی نییه،
 به لکه فۆرمیک له ئاگایه و فامه که هێشتا
 فام و ئاگایه خۆی به ره م نه هیناوه، به لام
 فام و ئاگایه بێگانه شی وێران کردوه . ده شی
 به م فۆرمه بگوتری ئاگایه و فامی به تال،
 هونه ر ده روه ست و به رپرسه له تیشک خسته نه
 سه ر ئه م به تالییه، بۆیه ش په سه نه، ئێره یی و
 ئیستاییه . هونه ر به مانای پاسته قینه ی وشه

له چوارچێوه ی چه مکی داهینراوی «دازاین» ی
 هایدگر بۆ مرۆف ده نگونجیت، هونه ر بوونیکه ی
 دابراو، یان له هه لکورماو له ده ره وه ی کۆمه لگه
 نییه، هونه ر له ناو جه رگ و له ناو چه قی
 کێشه و ته نگزه کانی کۆمه لگه دایه، توخمه کانی
 پیکهینه ری ئیمازی شیعه ری ده نگ هه م ئیستایین
 و هه م ئێره یی، ئه م توخمانه زیندووترین
 بوونه کانی ناو کۆمه لگه ی ئیستای پۆژه لاتن،
 مه لمووسترین و به رچاو ترینه کانه . جیهانی زه ینی
 و مه عریفی هونه ر شتیک نییه، جگه له جیهانی
 پر له ته نگزه ی تاک و کۆمه لگه ی کوردی له م
 چاخ و سه رده مه دا.

1-klaus Schwarzw aller: Theologie or-
 der Phanomo Logie. Frwagungen Zur
 Methodik theologischen Verstehens.
 Kaiser, Munchen 1966, S.35 - 39.